ÚŘEDNÍ LIST
Československé republiky

Částka 1. **V Praze dne 1. ledna 1957.** **Cena 90 haléřů.**

OBSAH:

Novoroční projev presidenta republiky Antonína Zápotockého.

(1.—4.) 1. Vyhláška státního úřadu sociálního zabezpečení, kterou se stanoví podrobnosti k přechodným ustanovením zákona o sociálním zabezpečení.

2. Vyhláška státního úřadu sociálního zabezpečení o průměrném ročním výdělku pro účely důchodového zabezpečení.

3. Vyhláška státního úřadu sociálního zabezpečení, jíž se stanoví, které osoby se považují za potřebné a v jaké výši se vyměřuje sociální důchod.

4. Vyhláška státního úřadu sociálního zabezpečení o péči o osoby se změněnou pracovní schopností.

Úřední sdělení: Výzkumný ústav endokrinologický v Praze, zřízení.

Novoroční projev presidenta republiky Antonína Zápotockého

pronesený v úterý 1. ledna 1957 v Československém rozhlase

Drazí spoluobčané, soudruzi a soudružky, sestry a bratři!

Uplynulý rok byl bohatý na rušné a pohnuté události. Na jeho počátku bylo možno oprávněně mluvit o velikém vzrůstu sil světového tábora míru, vedeného Sovětským svazem, o zkřížení zločinných snah válečných agresorů i jejich pokusů o rozdmychání nových konfliktů a válek.

Bylo znát citelné zmírnění napětí pod vlivem stále se rozšiřujícího uznávání zásady, že „cesta jednání a vzájemných dohod je jedinou správnou cestou k řešení všech současných mezinárodních problémů".

Přesto nebylo možno ustávat v cílevědomém boji o udržení míru a bylo nutno stát dále na stráži proti úkladům těch agresorských kruhů, které jsou odhodlány pro své kapitalistické vykořisťovatelské zájmy klid a mír porušovat.

Poslední zkušenosti ukazují, že váleční štváči od svých pokusů rozpoutat nové imperialistické války neupustili a že dokonce přešli k činům otevřené válečné agrese. S radostí možno však zároveň konstatovat, že odpor proti bezohlednému vraždění lidí i neodpovědnému ničení výsledků mírumilovného lidského snažení a práce je již tak silný, že jej není možno přehlížet. To potvrdila mohutná vlna odporu a protestu, která se zdvihla po zločinném útoku ozbrojených sil Anglie, Francie a Izraele proti Egyptu. Egyptské dobrodružství se spojeným silám válečných agresorů nevyplatilo. Egyptský lid se nesklonil před bezohlednou násilnou agresí a jeho hrdinný odpor získal sympatie všech přátel míru a svobody.

Proti útoku na svobodu egyptského lidu se postavily všechny národy, především Sovětský svaz, Čínská lidová republika, stejně jako stamilionová Indie.

Za situace, kdy válkychtivé síly mezinárodního imperialismu přešly k otevřené válečné agresi proti Egyptu, snažily se také Spojené státy americké vyvolat dojem, jako by i ony byly odpůrci války, jako by byly pro mírové řešení mezinárodních otázek. Skutečnost je však jiná. Nelze zastírat, že všechny snahy po řešení sporných otázek cestou jednání a mírových dohod, na zásadě rovný s rovným, měly vždy největší odpůrce ve vládnoucích kruzích amerických kapitalistů. Tyto kruhy chtějí stále řešit světové problémy s posice síly, to jest cestou hospodářské nadvlády i hrozbou válečné agrese. Svou protimírovou politiku s posice síly se Amerika snaží ze všech sil uplatňovat i na půdě Organisace spojených národů.

Pro nepřekonatelný odpor Ameriky nebyla dosud uznána Organisací spojených národů zákonná práva více než šestsetmilionové lidové Číny. Zato je prohlašována za velmocenského činitele a zástupce čínského lidu hrstka kontrarevolucionářů na ostrově Tajvanu v čele s loutkovou Čankajškovou vládou. Jen dík americkým dělům, vojenským základnám a americkému válečnému loďstvu může tlupa čankajškovských zločinců provozovat beztrestně svou pirátskou činnost. Může v rozporu s veškerým mezinárodním právem

ohrožovat svobodnou plavbu v Tichém oceáně a podnikat zločinné nálety na pokojný čínský pracující lid. Stanovisko k šestsetmilionové mírumilovné lidové Číně a k hloučku čankajškovských pirátů jasně charakterisuje politiku Spojených států amerických. Nejsou to mírové snahy, ale je to stará politika s posice síly, která vede americké kapitalistické kruhy k tomu, aby držely ochrannou ruku nad čankajškovskými piráty. Americe jde o to, udržet na Dálném Východě, na Tajvanu, vojenskou základnu pro svou agresivní politiku. Ani v případě válečného útoku Anglie, Francie a Izraele proti Egyptu neměla Amerika na zřeteli zájmy míru. Sledovala opět jen zájmy svého kapitalistického zisku. Tohoto zisku z konfliktu o Suezský průplav americký kapitál bezesporně dosahuje, třeba i na úkor svých spojenců Anglie a Francie. Zásluhu o naprostý krach válečné agrese proti Egyptu možno přičíst jen rostoucím silám míru ve světě a jejich společnému úsilí, zejména pak iniciativě Svazu sovětských socialistických republik.

Za udržení světového míru bojují dnes nejen lidově demokratické státy Evropy, ale i asijské a africké národy, lidová Čína, Indie a všichni ostatní stoupenci mírových zásad bandungské konference.

Vzrůstající sympatie k mírumilovné politice Sovětského svazu pochopitelně hatí plány kapitalistických agresorů a stoupenců válečné politiky. Proto vynakládá americký kapitál stamilionové obnosy na protisovětskou a protikomunistickou propagandu.

Vítanou příležitostí pro protisovětskou propagandu byly události v Maďarsku.

Je nepopiratelné, že těžké hospodářské i politické chyby, kterých se Maďarská strana pracujících i bývalá vláda za vedení Rákosiho a Gerö při výstavbě socialismu dopustila, vyvolaly těžké hospodářské svízele i nespokojenost v širokých masách maďarského lidu. Jednání XX. sjezdu Komunistické strany Sovětského svazu, odsouzení stalinského kultu osobnosti i odsouzení chyb a nesprávností, které z této nesprávné politiky vyvěraly, vyvolaly ve všech komunistických stranách širokou, ostrou a otevřenou kritiku a v lidově demokratických zemích oprávněnou snahu po nápravě.

V Maďarsku pohříchu kritika se zvrhla a vyústila v bratrovražedný boj v řadách Maďarské strany pracujících. Místo nápravy chyb došlo k úplnému ochromení činnosti strany, k desorientaci členů i dělnických a pracujících mas. Tím byla připravena vhodná půda pro domácí i zahraniční reakci i starou horthyovskou sebranku: zneužít nespokojenosti mas k pokusu o organisování kontrarevolučního puče. Cílem jeho bylo likvidování nastoupené cesty k socialismu a obnova kapitalismu v Maďarsku.

Nechci se zabývat maďarskými událostmi. Všem našim občanům v českých krajích a zvláště na Slovensku je dostatečně známo, jakých zvěrstev a násilí se maďarská kontrarevoluce proti komunistům a pokrokovým silám maďarského lidu dopouštěla. Každý náš občan chápal, jaké nebezpečí pro světový mír a zvláště pro klid a mír v naší vlasti by znamenalo znovuvzkříšení kapitalistického panství a nacionalistická fašistická hrůzovláda v samém sousedství naší republiky. S obavami byla sledována činnost ministerského předsedy Nagye, jehož vláda slabošsky ustupovala před kontrarevolucí a činila jí stále větší a větší ústupky. Tato vláda, desorientujíc dělnictvo i ostatní pracující, vydávala nastupující reakci posici za posicí. Příchod revoluční vlády soudruha Kádára a pomoc Sovětského svazu této vládě v boji proti kontrarevolučním bandám byla uvítána lidem naší republiky s naprostým souhlasem.

Světové kapitalistické reakci byly maďarské události, jak již bylo řečeno, vítanou příležitostí pro rozpoutání štvavé pomlouvačné kampaně proti Sovětskému svazu. Byly i vítanou příležitostí k pokusu rozvrátit tábor míru a snažit se vrazit klín v jednotu států lidově demokratického a socialistického tábora.

Ani naše Československé republika nebyla těchto pokusů ušetřena. S tím větší radostí i hrdostí možno dnes konstatovat, že všechny tyto pokusy vyzněly naprázdno.

Lid Československa bez rozdílu národnosti všechnu štvavou kampaň mezinárodní reakce jednomyslně odmítl. Maďarské události semkly u nás ještě těsněji dělníky, rolníky a pracující inteligenci, posílily jednotu Národní fronty, upevnily důvěru v její vedoucí sílu — Komunistickou stranu Československa a víru ve správnost její politiky. Nesčetnými spontánními projevy demonstroval současně náš lid i neochvějnost přátelství a spojenectví s naším osvoboditelem, Svazem sovětských socialistických republik, i naprostou víru v upřímnost a poctivost jeho mírumilovných snah.

Jednota, klid i víra v budování socialismu, spolu s projevy věrnosti a přátelství k Sovětskému svazu, byly studenou sprchou pro všechny nepřátele naší vlasti. Ukázaly jasně, jak bláhové jsou jejich, celé roky uměle pěstované naděje, že „přijde den", který přinese zvrat výstavby socialismu a našeho přátelství k Sovětskému svazu.

Marné je všechno čekání a utěšování se: „tento den" u nás nikdy nepřijde. Zárukou toho je náš český a slovenský lid, usilovně budující svou vlastní tvůrčí prací socialismus ve městech i na vesnicích. Zárukou toho je naše pevné přátelství a spojenectví se Sovětským svazem, láska k vlasti, pevná mezinárodní dělnická solidarita a věrnost učení Marxe, Engelse a Lenina.

Na začátku nového roku můžeme proto s plnou odpovědností a hrdostí prohlásit, že všechna nepřátelská propaganda, ať balonová nebo rozhlasová, vyzněla naprázdno. Bezvýslednými zůstaly i sabotážnické po-

kusy všemi možnými agenturami k nám vysílaných diversantů a špionů.

Náš lidově demokratický řád se v uplynulém roce dále významně upevnil a naše národní hospodářství se celkově úspěšně rozvíjelo k prospěchu lidu, míru a socialismu.

Vedle úplně socialisovaného sektoru průmyslu, dopravy i obchodu pokračuje dále krok za krokem i socialisace zemědělství. Průběhem 11 měsíců uplynulého roku bylo ustaveno 1385 jednotných zemědělských družstev. Také v období od 1. do 15. prosince, ještě v době pohnutých událostí v Maďarsku, rozvoj zemědělského družstevnictví se nezastavil. O tom svědčí založení 22 nových družstev i stovky nově přistoupivších členů v těchto dnech.

To dokazuje značnou politickou vyspělost našich rolníků i velkou sílu družstevní myšlenky.

Nebudu zde rozbírat všechny úspěchy, kterých jsme usilovnou prací našeho lidu v továrnách i na polích docílili. Vy všichni, milí přátelé, ať dělníci či rolníci, jste hospodáři ve své vlasti. Každý na svém závodě, půdě, pracovišti i v domácnosti může kontrolovat, jak daleko jsme opět v uplynulém roce, díky pokračující výstavbě socialismu, pokročili vpřed při uskutečňování našeho cíle: starat se všestranně o uspokojování potřeb lidu i o hospodářský a kulturní rozkvět naší vlasti.

Stále stoupající rozvoj našeho národního hospodářství, vzrůstající kupní sílu obyvatelstva i stále se zlepšující zásobování vnitřního trhu musily přiznat stále rostoucí proudy návštěv ze zahraničí, musili je přiznat mnozí zpravodajové kapitalistických listů, třebas nám nebyli nijak příznivě nakloněni. Chtě nechtě musili svým kapitalistickým chlebodárcům oznámit, že Československo v důsledku dobré životní úrovně není vhodným objektem pro organisování kontrarevolučních akcí.

Ani tato prohlášení nemohou nás však odvrátit od bdělosti a ostražitosti. Víme, že třídní nepřátelé a jejich propaganda čekají na každou vhodnou příležitost, aby využili každé sebemenší slabiny k pokusům rozrazit budovatelskou jednotu a rozrušovat klid v naší zemi. O tom nás nejlépe přesvědčily poslední události kolem nás.

Musíme si proto především sami, nespokojujíce se svými úspěchy, uvědomovat všechny slabiny, nedostatky i těžkosti a snažit se je všemi silami, v zájmu svém vlastním a v zájmu dalšího rozvoje našeho národního hospodářství odstraňovat. Každá liknavost, netečnost a zanedbání nám přinese velké škody a zpomalí naší cestu vpřed.

Chtěl bych proto upozornit na několik závažných úkolů, na jejichž důsledném plnění závisí náš další uspokojivý vývoj i v budoucnosti.

Je to především otázka uhlí. Celé roky se s řešením tohoto problému potýkáme. Přes to, že jsme již svou produkci uhlí proti předválečným letům nepoměrně vysoko zdvihli, nemůžeme tvrdit, že bychom byli problém uhlí již definitivně rozřešili. Jde tu především o těžbu kamenného a koksovatelného uhlí. Na začátku minulého roku se těžba kamenného uhlí úspěšně rozvíjela. Za první polovinu roku dal nám rozhodující ostravskokarvínský revír 80.000 tun uhlí nad plánované množství těžby. Hned nato ve třetím čtvrtletí letošního období vykázal však proti plánu 230.000 tun manka v těžbě. Příčiny byly v nedůsledném zajišťování těžby jak pokud se týká nutných přípravných prací, otvírek, porubů, mechanisace atd., tak i pokud se týká dostatečného zajištění pracovních sil.

Nezakrýváme, že letos bude palivová situace zvláště napjatá. Příčiny toho nejsou jen u nás, ale i v tom, že musíme počítat se sníženým dovozem uhlí. Proto však musíme udělat tím usilovnější opatření, abychom své úkoly splnily. Naši havíři hlásili hrdě v posledních dnech roku splnění plánů těžby a zasazovali se ze všech sil i o jejich překročení. Zajištění plynulého plánu těžby uhlí i pro letošní rok nebude ale jen hornickou, bude celonárodní otázkou.

Kromě uhlí bude stát před námi řada důležitých úkolů i ve všech dalších odvětvích naší průmyslové výroby. Musíme se snažit docílit co možno největší její efektivnosti, úspornosti a kvality. Proto bude nutno věnovat největší úsilí odstranění všech nedostatků, chyb a nepořádků, které nám rozvoj výroby a růst produktivity práce snižují.

Naše socialistická demokracie je vedena neochvějnou zásadou otevřeně a včas upozorňovat na všechny obtíže a nesnáze, které se rozvoji našeho hospodářství stavějí v cestu. Zároveň však snaží se ukázat jasně a správně směrnice i prostředky, jak je možno všechny tyto obtíže a nesnáze překonávat. Mobilisuje všechny síly lidu, aby překážky byly zdolány a další rozvoj národního hospodářství zajištěn.

Tato cesta se až dosud ukázala v každém případě správou. Zaručila nám klid a mír. Vyzvedla naši vlast, okupanty vyplundrovanou a válečnou bouří rozrušenou, na dnešní stupeň nebývalého rozvoje. Od poválečného nedostatku přešli jsme během několika málo roků k zajištění nikdy dříve u nás nebývalé životní úrovně všech. Tím získala komunistická strana a vláda Národní fronty důvěru všeho našeho lidu v českých krajích i na Slovensku.

Po této osvědčené cestě socialistického budování bude vláda i strana nadále pokračovat. Bude odhalovat nedostatky, bojovat za pomoci všech lidí dobré vůle za jejich odstranění a využívat každé příležitosti k plnění socialistické zásady: uspokojovat v nejširší míře rostoucí potřeby a požadavky.

Nejlepším důkazem této péče o blaho lidu je celá řada opatření, která byla uvedena v život během posledního roku. Poukazuji jen na zlepšení sociálního zabezpečení, zkrácení pracovní doby, další snížení cen, zvláště u potravin, atd. Jak blahodárně všechna během roku učiněná opatření působila na zvýšení životní úrovně našeho lidu, o tom podává nejlepší důkaz dalekosáhlé rozvinutí našeho vnitřního obchodu a vzestup tržeb v důsledku vzestupu kupní síly obyvatelstva. Zvláště prosincové vánoční nákupy dosáhly u nás ve všech směrech skutečně rekordních a nikdy netušených čísel. Aby tato úroveň byla zachována a mohla se dále zvyšovat, je potřebí dalšího všestranného rozvíjení výroby a zvyšování společenské produktivity práce. Aby produktivita práce, která je opravdu základem všeho blahobytu, se dále zvyšovala, to není v moci zákonů, vládních nařízení a dekretů. Je to věcí řádné organisace práce v závodech i na polích, nejzazšího využívání všech reserv, úspornosti, vědeckého řízení výroby, dodržování technologických zásad, agrotechnických lhůt a podobně. Tyto zásady musí střežit a prosazovat všichni naši pracující, hospodáři v závodech i na polích. Každé zanedbání přinese nedozírné škody.

Poukáži jen na jeden případ: letošní sklizeň cukrovky.

Bylo to velmi nesprávné se domnívat, že letošní nižší výnosy spadají jen na vrub nepříznivého počasí, napadení mšicí a pod. Velký podíl na letošní nižší sklizni řepy připadá na špatnou organisaci práce, zanedbání agrotechnických lhůt, liknavé provedení jarního obdělání i podzimní sklizně. Dnes na to doplácejí zemědělská družstva, rolníci i naše národní hospodářství.

Takovýchto případů zbytečných a nedbalostí zaviněných škod bylo by možno uvádět celou řadu. Jsou to škody zaviněné neodůvodněnou absencí, fluktuací a pracovními úrazy, které vznikají z obcházení a nedbání bezpečnostních předpisů. Jsou to škody zaviněné požáry vzniklými z neopatrnosti a lajdáctví, havariemi v železniční i silniční dopravě, zmetkovitostí výrobků a podobně. Jsou to i škody způsobené nehospodárností, vznikající z plýtvání materiálem i energií, špatným poměrem ke svěřeným výrobním prostředkům i nesvědomitým rozkrádáním národního majetku. Jsou to v nemalé míře i škody způsobené alkoholismem, který má veliký podíl na havariích, zmetkovitosti, absenci a zasahuje škodlivě do všech odvětví našeho národního života.

Odstraňovat všechny zde vyjmenované i jiné nedostatky je nezbytný úkol, na jehož plnění závisí buď zpomalování nebo urychlování našeho hospodářského i kulturního rozvoje. Je proto nutno, aby k odstranění všech těchto i jiných nevyjmenovaných nedostatků byly zmobilisovány všechny síly a prostředky.

Na tempu odstraňování našich nedostatků je závislé včasné, plynulé a všestranné plnění výrobních plánů i zvyšování společenské produktivity práce, která je hlavním základem rozmnožování národního důchodu a získávání možností dalšího rozmnožování všenárodního blahobytu.

*

V závěru svého projevu děkuji všem našim občanům českých zemí i na Slovensku za práci vykonanou v uplynulém roce. Děkuji všem za příkladnou lásku k naší vlasti, lidově demokratické Československé republice, za věrnost k budování socialismu. Děkuji všem našim občanům ve městech i na vesnici za důvěru v Komunistickou stranu Československa i vládu Národní fronty, kterou tak přesvědčivě v pohnutých událostech na sklonku tohoto roku osvědčili. Náš lid demonstroval tím před celým světem svou vysokou politickou vyspělost i nezdolnou vůli nedovolit nikomu, aby klid naší země, její samostatnost i výsledky tvůrčí práce dělníků, rolníků i pracující inteligence jakýmkoli způsobem porušoval a ohrožoval.

Zároveň na prahu nového roku přeji všem — dělníkům, zemědělcům, příslušníkům technické inteligence, pracovníkům vědy, kultury a umění, funkcionářům národních výborů, pracovníkům státní správy, příslušníkům bezpečnosti i armády, naší dělnické mládeži, studentům i žákům všech škol i učilišť mnoho úspěchů a zdaru při plnění úkolů v nastávajícím roce.

Ať se dále rozvíjí naše lidově demokratická Československá republika!

Ať i letošní rok je význačným mezníkem na cestě budování socialismu a tím i radostného života všech občanů naší vlasti!

1:

VYHLÁŠKA

státního úřadu sociálního zabezpečení

ze dne 1. ledna 1957,

kterou se stanoví podrobnosti k přechodným ustanovením zákona o sociálním zabezpečení.

Státní úřad sociálního zabezpečení stanoví v dohodě s Ústřední radou odborů podle § 85 zákona č. 55/1956 Sb., o sociálním zabezpečení:

Posuzování dosavadních dávek a jejich slučování.

§ 1.

Pravomocně přiznané dávky, které náležely ke dni 31. prosince 1956 podle dosavadních předpisů o důchodovém pojištění zaměstnanců a nazývaly se podle těchto předpisů stejně jako dávky upravené zákonem č. 55/1956 Sb., o sociálním zabezpečení (dále jen „zákon"), se považují za tyto dávky. Ostatní pravomocně přiznané dávky, jakož i zaopatřovací požitky, jež náležely ke dni 31. prosince 1956 podle

a) zákona č. 164/1946 Sb., o péči o vojenské a válečné poškozence a oběti války a fašistické persekuce,

b) § 81 zákona č. 76/1922 Sb., o vojenských požitcích zaopatřovacích, a

c) § 13 odst. 1 a §§ 15, 18 a 20 zákona č. 288/1924 Sb., kterým se mění některé předpisy o zaopatřovacích požitcích vojenských osob a pozůstalých po nich,

se posuzují podle dalších ustanovení této vyhlášky.

§ 2.

Starobní důchod.

(1) Za starobní důchod podle zákona se považuje též důchod přiznaný podle dřívějších předpisů o veřejném pensijním zaopatření z jiných důvodů než pro invaliditu, nebylo-li přezkoumáním zdravotního stavu dodatečně zjištěno, že poživatel je invalidní, a jestliže dosáhl ke dni 31. prosince 1956 věku 60 let.

(2) Starobní důchody podle dosavadních předpisů o důchodovém pojištění se při souběhu navzájem nebo s důchodem podle odstavce 1 slučují v jediný starobní důchod.

(3) Se starobním důchodem se při souběhu slučují v jediný důchod

a) invalidní důchod podle dosavadních předpisů o důchodovém pojištění,

b) úrazové důchody vyplácené podle dosavadních předpisů o důchodovém pojištění,

c) důchody přiznané podle dřívějších předpisů o veřejném pensijním zaopatření osobám, jež ke dni přeložení do výslužby nedosáhly věku 60 let, a

d) invalidní zaopatřovací požitky přiznané podle zákona č. 164/1946 Sb., podle § 81 zákona č. 76/1922 Sb. včetně válečného přídavku a podle § 13 odst. 1 a § 15 zákona č. 288/1924 Sb., jakož i přídavek za zranění poskytovaný osobě, na niž se vztahuje ustanovení § 81 odst. 4 zákona č. 76/1922 Sb., nebo vojenskému invalidovi ze stavu mužstva z doby před první světovou válkou.

(4) Důchodce, jemuž byl přiznán před dosažením věku 60 let starobní důchod podle § 11 zákona č. 44/1947 Sb., o hornickém pensijním pojištění, nebo podle § 139 zákona č. 99/1948 Sb., o národním pojištění, se považuje za poživatele důchodu ze zaměstnání v I. pracovní kategorii.

(5) Za dobu zaměstnání před 1. lednem 1957, po kterou náležel starobní důchod, se nárok na starobní důchod zvyšuje pracujícímu důchodci za každý rok zaměstnání podle pracovní kategorie, do níž patří zaměstnání, o 2 %, 1½ % nebo 1 % průměru hrubých ročních výdělků dosažených po vzniku nároku na starobní důchod; zvýšení však činí 4 % za každý rok zaměstnání, po který poživatel důchodu ze zaměstnání v I. pracovní kategorii pracuje v zaměstnání této pracovní kategorie mezi 55. a 60. rokem věku. Zvýšení nenáleží za dobu, za kterou bylo poskytnuto zvýšení starobního důchodu podle dosavadních předpisů.

(6) Zaměstnanci, který splnil podmínky nároku na starobní důchod podle § 9 odst. 1 zákona před jeho účinností a kterému vznikl nárok na starobní důchod dnem počátku účinnosti zákona, zvyšuje se starobní důchod za každý rok zaměstnání od splnění těchto podmínek do 31. prosince 1956 o 4 % průměrného ročního výdělku za dobu před dosažením věku 65 let, a jde-li o zaměstnance I. pracovní kategorie nebo o ženu, věku 60 let, a po dosažení uvedeného věku o 2 %, 1½ % nebo 1 % průměrného ročního výdělku podle pracovní kategorie, do níž patří zaměstnání.

§ 3.

Invalidní důchod.

(1) Za invalidní důchod podle zákona se považují též

a) důchod přiznaný podle dřívějších předpisů o veřejném pensijním zaopatření poživateli, který byl přeložen do výslužby pro invaliditu nebo před dosažením věku 60 let bez zřetele na zdravotní stav a který nedosáhl uvedeného věku ke dni 31. prosince 1956, nebo sice dosáhl tohoto věku, ale před jeho dosažením bylo zjištěno, že je invalidní,

b) úrazové důchody vyplácené podle dosavadních předpisů o důchodovém pojištění pro ztrátu výdělečné schopnosti aspoň 65 %,

c) invalidní zaopatřovací požitky podle zákona č. 164/1946 Sb. přiznané pro ztrátu výdělečné schopnosti aspoň o 65 %, podle § 81 zákona č. 76/1922 Sb. včetně válečného přídavku nebo podle § 13 odst. 1 a § 15 zákona č. 288/1924 Sb.,

pokud jejich poživateli nenáleží též starobní nebo invalidní důchod podle dosavadních předpisů o důchodovém pojištění. Invalidní důchod podle písm. b) a c) se pracujícímu důchodci zvýší podle § 15 zákona nebo nově vyměří podle § 18 zákona teprve tehdy, bude-li poživatel zaměstnán aspoň dva roky po 31. prosinci 1956. Získal-li však poživatel základní podmínku nároku na invalidní důchod podle dosavadních předpisů o důchodovém pojištění zaměstnanců do 31. prosince 1956 nebo získá-li dobu potřebnou pro nárok na invalidní důchod podle zákona, nevyžaduje se, aby byl zaměstnán dva roky po 31. prosinci 1956; zvýšení důchodu podle § 15 zákona však náleží jen za dobu, po kterou náležel důchod (zaopatřovací požitky) před 1. lednem 1957 pro ztrátu výdělečné schopnosti aspoň o 65 %.

(2) Invalidní důchody podle dosavadních předpisů o důchodovém pojištění se při souběhu slučují v je-

diný invalidní důchod; to platí též pro důchody a zaopatřovací požitky uvedené v odstavci 1.

(3) S invalidním důchodem se při souběhu slučují v jediný invalidní důchod

a) úrazové důchody vyplácené podle dosavadních předpisů o důchodovém pojištění,

b) invalidní zaopatřovací požitky přiznané podle zákona č. 164/1946 Sb., podle § 81 zákona č. 76/1922 Sb. včetně válečného přídavku a podle § 13 odst. 1 a § 15 zákona č. 288/1924 Sb., jakož i přídavek za zranění poskytovaný osobě, na niž se vztahuje ustanovení § 81 odst. 4 zákona č. 76/1922 Sb., nebo vojenskému invalidovi ze stavu mužstva z doby před prvni světovou válkou.

(4) Invalidní důchod zvýšený podle § 86 zákona č. 99/1948 Sb., jakož i úhrn takového důchodu a zaopatřovacích požitků, které se s ním slučují, se považuje za invalidní důchod při pracovním úrazu (§ 16 zákona); bude-li snížen podle § 82 odst. 4 zákona, posuzuje se jako částečný invalidní důchod při pracovním úrazu.

(5) Invalidní důchod ve výši dosavadních zaopatřovacích požitků přiznaných mladistvému invalidovi podle § 23 odst. 1 zákona č. 164/1946 Sb. náleží po 31. prosinci 1956 od skončení povinné školní docházky mladistvého důchodce v nezkrácené výši těchto požitků.

(6) Pokud trvá nárok na dávky (zaopatřovací požitky), které se podle předchozích ustanovení této vyhlášky posuzují jako invalidní důchod podle zákona, nevznikne nárok na starobní důchod podle zákona.

§ 4.

Vdovský důchod.

(1) Za vdovský důchod podle zákona se považují též

a) vdovský důchod úrazový, důchod družky a rozvedené (rozloučené) manželky, poskytovaný podle dosavadních předpisů o důchodovém pojištění, po případě úhrn takových důchodů téže poživatelky,

b) vdovské zaopatřovací požitky podle zákona č. 164/1946 Sb., podle § 81 zákona č. 76/1922 Sb. nebo podle §§ 18 a 20 zákona č. 288/1924 Sb.

(2) Důchody a zaopatřovací požitky uvedené v odstavci 1 se při souběhu navzájem nebo s vdovským důchodem podle dosavadních předpisů o důchodovém pojištění slučují v jediný vdovský důchod.

(3) Vdovský důchod náležející ke dni 31. prosince 1956 se neodejme poživatelce, která nesplňuje podmínky nároku podle § 21 zákona, jestliže k tomuto dni dosáhla již věku 45 let nebo — jde-li o pozůstalou po osobě zahynuvší následkem poškození zdraví utrpěného při odbojové činnosti nebo následkem politické nebo rasové persekuce v době nesvobody — věku 40 let; důchod se však zvýší podle vládního nařízení č. 53/1956 Sb., o zvýšení některých důchodů z důchodového zabezpečení, jen poživatelce, která splní některou z uvedených podmínek.

(4) Jestliže nebyl vdovský důchod ke dni 31. prosince 1956 krácen pro souběh s jiným důchodem (zaopatřovacími požitky) jen proto, že neuplynul dosud rok od vzniku nároku na vdovský důchod, platí po uplynutí tohoto roku ustanovení § 44 odst. 2 zákona obdobně.

(5) Vdovský důchod po poživateli starobního nebo invalidního důchodu zvýšeného podle vládního nařízení č. 53/1956 Sb. aspoň na částku 350 Kčs měsíčně činí nejméně 280 Kčs měsíčně.

§ 5.

Vdovecký důchod.

Vdovecký důchod přiznaný podle předpisů o veřejnoprávním sociálním pojištění platných před 1. říjnem 1948 a podle zákona č. 164/1946 Sb. se považuje za vdovecký důchod podle zákona.

§ 6.

Sirotčí důchod.

(1) Za sirotčí důchod podle zákona se považují též

a) výchovné podle dosavadních předpisů o důchodovém pojištění zaměstnanců nebo podle § 81 zákona č. 76/1922 Sb. včetně zvláštního přídavku, poskytované poživatelce vdovského důchodu (důchodu družky) na jednostranně osiřelé dítě; náleží-li výchovné na více dětí, stanoví se výše jejich sirotčích důchodů rovným dílem z úhrnu výchovného;

b) příspěvek na výchovu podle § 8 čl. I zákona č. 2/1920 Sb.,

c) sirotčí zaopatřovací požitky podle zákona č. 164/1946 Sb. a vychovávací příspěvek podle § 47 téhož zákona,

d) sirotčí důchod a příspěvek na výchovu podle § 81 zákona č. 76/1922 Sb. a podle §§ 18 a 20 zákona č. 288/1924 Sb.

(2) Dávky a požitky uvedené v odstavci 1 se při souběhu navzájem a se sirotčím důchodem (sirotčím důchodem úrazovým) podle dosavadních předpisů o důchodovém pojištění slučují v jediný sirotčí důchod.

(3) Nedosahují-li sirotčí důchody podle předchozích ustanovení této vyhlášky nejnižší výměry sirotčího důchodu stanovené v § 25 zákona, zvýší se na tuto výměru počínajíc splátkou důchodu splatnou v lednu 1957.

§ 7.

Přídavky a příplatky.

Přídavky a příplatky poskytované k zaopatřovacím požitkům podle zákona č. 164/1946 Sb., podle § 81 zákona č. 76/1922 Sb. a podle zákona č. 288/1924 se stávají součástí těchto požitků s výjimkou příplatku ošetřovacího a slepeckého, které se považují za zvýšení důchodu pro bezmocnost podle zákona a mohou být sníženy nebo odňaty, jen pokud by to připouštěly dosavadní předpisy. Toto ustanovení se nedotýká osobního přídavku podle § 8 vládního nařízení č. 53/1956 Sb.

§ 8.

Sociální důchod.

Za sociální důchod se podle zákona považuje též mimořádný důchod podle dosavadních předpisů o důchodovém pojištění.

§ 9.

Výchovné a vychovávací příspěvek.

(1) Výchovné poskytované k důchodům podle dosavadních předpisů o důchodovém pojištění zaměst-

nanců a k důchodům podle předchozích ustanovení náleží ve výši částek stanovených v § 30 odst. 2 a 3 zákona počínajíc splátkou důchodu splatnou v lednu 1957; náleží do konce měsíce, v němž dítě dokončí povinnou školní docházku, a poté za stejných podmínek jako sirotčí důchod.

(2) Vychovávací příspěvek vyměřený podle § 23 odst. 2 zákona č. 164/1946 Sb. náleží do konce měsíce, v němž dítě dokončí povinnou školní docházku; trvá-li poté invalidita nebo částečná invalidita, náleží invalidní nebo částečný invalidní důchod podle §§ 34 až 36 zákona.

Zvýšení a krácení důchodů.

§ 10.

(1) Důchody podle dosavadních předpisů o důchodovém pojištění zaměstnanců, které budou zvýšeny podle druhého oddílu vládního nařízení č. 53/1956 Sb., se ode dne splatnosti splátky důchodu v lednu 1957 považují za důchody podle zákona ve výši, na kterou byly tímto nařízením upraveny.

(2) Zvýšení důchodu provedené podle §§ 8 nebo 9 vládního nařízení č. 53/1956 Sb. se provede znovu, po případě zanikne, počínajíc splátkou důchodu splatnou v lednu 1957, jestliže byl do 31. prosince 1956 zvýšen úhrn zaopatřovacích požitků přiznaných podle zákona č. 164/1946 Sb. nebo podle § 81 zákona č. 76/1922 Sb. a starobního, invalidního nebo vdovského důchodu zkráceného podle dosavadních předpisů pro souběh s výdělkem.*)

(3) Ustanovení § 44 zákona o souběhu nároků na důchody neplatí pro souběh, který nastal před 1. lednem 1957, pokud tato vyhláška nestanoví jinak. Náleží-li ke dni 31. prosince 1956 podle předpisů o důchodovém pojištění zaměstnanců důchod zkrácený pro souběh s jiným důchodem, náleží nadále takto zkrácený bez ohledu na to, zda dojde k jeho sloučení s jiným důchodem podle §§ 2 až 4 a § 6; nedojde-li k sloučení důchodů, zruší se krácení, jestliže nastanou okolnosti, které by podle dosavadních předpisů dovolovaly krácení zrušit nebo omezit.

*) Toto ustanovení se týká jen těch případů, v nichž nárok na zvýšení důchodu podle vládního nařízení č. 53/1956 Sb. byl z důvodu odstranění tvrdosti posouzen výjimečně podle výše důchodu zkráceného pro souběh s výdělkem.

Zachování nároků.

§ 11.

(1) Ženám, kterým byl zajištěn podle § 13 odst. 3 vládního nařízení č. 379/1938 Sb. nárok na starobní důchod, se zachovává tento nárok v dosavadní výši, jestliže dovrší věk 55 let do 31. prosince 1958. Právo zvyšovat tento nárok placením měsíčního pojistného (§ 13 odst. 4 vl. nař. č. 379/1938 Sb.) zaniká dnem 31. prosince 1956; nároky placením měsíčního pojistného již získané zůstávají zachovány v rozsahu, jaký vyplývá z podmínek pojištění.

(2) Je-li žena, jejíž nároky se upravují ustanovením odstavce 1, zaměstnána nebo vstoupí-li znovu do zaměstnání, započítává se jí doba předchozího zaměstnání bez ohledu na délku doby, po kterou bylo zaměstnání přerušeno před 1. lednem 1957; její starobní důchod nesmí být nižší, než kolik by činil nárok podle odstavce 1.

(3) Dobrovolné pokračování v důchodovém pojištění končí dnem 31. prosince 1956; vznikne-li nárok na důchod invalidní, částečný invalidní nebo starobní do 31. prosince 1958, považuje se za den výstupu ze zaměstnání den, kdy skončilo dobrovolné pokračování v důchodovém pojištění, nejpozději den 31. prosince 1956, pokud bude zaplaceno pojistné ve lhůtě podle dosavadních předpisů.

(4) Stane-li se poživatel dávek (zaopatřovacích požitků) uvedených v § 81 odst. 2 zákona invalidním nebo částečně invalidním následkem pracovního úrazu nebo poškození zdraví, pro něž mu byla dávka (zaopatřovací požitek) přiznána, má se vždy za to, že byl ke dni 31. prosince 1956 zaměstnancem a že získal dobu potřebnou pro nárok na invalidní důchod. Důchod invalidní činí v tomto případě nejméně částky uvedené v § 8 vládního nařízení č. 53/1956 Sb., a to podle okolností, za kterých došlo k poškození zdraví; částečný invalidní důchod činí nejméně 60 % těchto částek.

Účinnost.

§ 12.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1957.

Předseda:
Erban v. r.

2.

VYHLÁŠKA

státního úřadu sociálního zabezpečení

ze dne 1. ledna 1957

o průměrném ročním výdělku pro účely důchodového zabezpečení.

Státní úřad sociálního zabezpečení stanoví v dohodě s Ústřední radou odborů podle § 8 odst. 4 zákona č. 55/1956 Sb., o sociálním zabezpečení (dále jen „zákon"), a podle § 7 vládního nařízení č. 57/1956 Sb., o nemocenském pojištění a důchodovém zabezpečení členů výrobních družstev:

Průměrný roční výdělek.

§ 1.

(1) Průměrným ročním výdělkem je roční průměr hrubých výdělků, kterých zaměstnanec dosáhl

a) za posledních 10 kalendářních let před vznikem nároku na důchod nebo

b) za posledních 5 kalendářních let před vznikem nároku na důchod nebo

c) za posledních 10 kalendářních let před dovršením věku 60 let, jde-li o muže — zaměstnance II. nebo III. pracovní kategorie, nebo

d) za posledních 5 kalendářních let před dovršením věku 60 let, jde-li o muže — zaměstnance II. nebo III. pracovní kategorie, nebo

e) za posledních 10 kalendářních let před dovršením věku 55 let, jde-li o zaměstnance I. pracovní kategorie nebo o ženu, nebo

f) za posledních 5 kalendářních let před dovršením věku 55 let, jde-li o zaměstnance I. pracovní kategorie nebo o ženu,

a to podle toho, co je pro zaměstnance příznivější.

(2) Ustanovení odstavce 1 písm. c) až f) platí i tehdy, jestliže zaměstnanec dosáhl uvedeného věku před 1. lednem 1957.

§ 2.

Vstoupil-li zaměstnanec po prvé do zaměstnání v období posledních 10 (5) kalendářních let před vznikem nároku na důchod, vypočítá se průměrný roční výdělek z hrubých výdělků dosažených za kalendářní léta po tomto vstupu do zaměstnání.

§ 3.

Starobní, invalidní nebo částečně invalidní důchod osoby, která již požívá nebo požívala některý z těchto důchodů, nesmí být vyměřen z nižšího průměrného ročního výdělku, než kolik činil průměrný roční výdělek, z něhož byl již důchod vyměřen.

§ 4.

(1) Při výpočtu průměrného ročního výdělku se nehledí k době zaměstnání

a) v kalendářním roce prvního vstupu do zaměstnání,

b) v kalendářním roce, v němž zaměstnanci vznikl nárok na důchod, po případě v němž dosáhl věku 60 nebo 55 let,

nejsou-li tyto kalendářní roky celé vyplněny zaměstnáním. Nehledí-li se k těmto dobám zaměstnání, nepřihlíží se ani k výdělkům za ně dosaženým.

(2) Jestliže však kalendářní rok předcházející bezprostředně před kalendářním rokem, v němž vznikl nárok na důchod, je také rokem prvního vstupu do zaměstnání, vypočítá se průměrný roční výdělek z celé doby zaměstnání a z hrubých výdělků za ni dosažených; to platí též, jestliže nárok na důchod vznikne v kalendářním roce, který je současně rokem prvního vstupu do zaměstnání.

§ 5.

Do doby, z níž se vypočítává průměrný roční výdělek, se zahrnují také období, v nichž zaměstnanec neměl žádný výdělek; nezahrnují se však do ní náhradní doby (§ 6 odst. 2 zákona), doby, po které zaměstnanec pobíral invalidní důchod, a doby, po které bylo zaměstnání přerušeno z jiných vážných důvodů uznaných výkonným orgánem okresního národního výboru podle § 7 odst. 2 zákona.*)

§ 6.

Při výpočtu průměrného ročního výdělku pro nové vyměření starobního nebo invalidního důchodu (§ 18 zákona) se hledí pouze k době, která následuje po dni, kdy zaměstnanec vstoupil do zaměstnání po prvé jako důchodce, po případě k době zaměstnání po vzniku nároku na důchod, jestliže důchodce pokračoval v zaměstnání bez přerušení, a k hrubým výdělkům za tyto doby dosaženým. Doba pobírání důchodu v obdobích přerušení zaměstnání, k němuž došlo po tomto prvním vstupu do zaměstnání, po pří-

---

*) Příklady: 1. Zaměstnanec, jehož hrubý výdělek činil 1000 Kčs měsíčně (12.000 Kčs ročně), byl v pracovním poměru od 1. ledna 1953 do 31. prosince 1957, t. j. 5 let čili 60 měsíců. V této době měl 3 měsíce neplacenou dovolenou, protože si stavěl rodinný domek. Toto přerušení zaměstnání není náhradní dobou ani přerušením z vážných důvodů uznávaných výkonným orgánem rady ONV. Jeho průměrný roční výdělek se vypočítává tak, že se sečtou výdělky za dobu od 1. ledna 1953 do 31. prosince 1957 (57.000 Kčs) a dělí se počtem měsíců, v nichž trval pracovní poměr (60). Podíl 950 Kčs se násobí 12. Průměrným ročním výdělkem je tedy 11.400 Kčs.

2. Zaměstnanec, jehož hrubý výdělek činil 1000 Kčs měsíčně, byl v pracovním poměru od 1. ledna 1953 do 31. prosince 1957. V této době pobíral po dobu 3 měsíců nemocenské. Doba výplaty nemocenského je náhradní dobou. Jeho průměrný roční výdělek se vypočítá tak, že se součet výdělků dosažených v době trvání pracovního poměru (57.000 Kčs) dělí počtem měsíců, po které trval pracovní poměr (60) zmenšeným o počet měsíců, za něž bylo vyplaceno nemocenské (3), a podíl se násobí 12 (57.000 : 57 = 1000 × 12 = = 12.000). Průměrný roční výdělek činí tedy 12.000 Kčs.

padě po vzniku nároku na důchod, se však zahrnuje do doby, z níž se průměrný roční výdělek vypočítává.*)

§ 7.

Průměrný roční výdělek se zaokrouhluje na celé desetikoruny nahoru.

§ 8.

Průměrný roční výdělek až do částky 24.000 Kčs se bere za podklad vyměření důchodu plně, nad tuto částku, nejvýše však celkem do 60.000 Kčs, jednou třetinou, takže důchod se může vyměřit z nejvyšší částky 36.000 Kčs ročně.**)

Hrubý výdělek.

§ 9.

(1) Za hrubý výdělek po 31. prosinci 1952***) se považuje veškerý hrubý příjem (mzda) plynoucí ze zaměstnání (činnosti), které je podkladem důchodového zabezpečení, nebo v souvislosti s tímto zaměstnáním (činností), jestliže tento příjem podléhá dani ze mzdy, pokud není od ní osvobozen přímo podle zákona o dani ze mzdy.

(2) Za výdělek se považuje příjem uvedený v odstavci 1 i tehdy, jestliže se z něho neprovádí srážka daně ze mzdy jen proto, že výdělek nepřesahuje částku 200 Kčs za měsíc.

(3) Naturální požitky se pro určení hrubého výdělku oceňují stejně jako pro účely daně ze mzdy.

§ 10.

(1) Za hrubý výdělek od 1. října 1948†) do 31. prosince 1952 se považuje veškerý hrubý příjem (mzda) za práci, který byl vyměřovacím základem podle zákona o národním pojištění, avšak neomezený částkou 24.000 Kčs ročně.

(2) Za hrubý výdělek před 1. říjnem 1948 se považuje veškerý hrubý příjem (mzda) za práci, kterého zaměstnanec dohálil v zaměstnání podrobeném povinnému veřejnoprávnímu důchodovému pojištění.

§ 11.

U zaměstnanců, na něž se vztahují vládní nařízení č. 113/1950 Sb., č. 114/1950 Sb. a č. 115/1950 Sb., se v době před 1. dubnem 1950 považují za hrubý výdělek jejich pravidelné hrubé služební příjmy uvedené v § 5 vl. nař. č. 113/1950 Sb., v § 5 vl. nař. č. 114/1950 Sb. a v § 9 vl. nař. č. 115/1950 Sb., avšak neomezené částkou 24.000 Kčs ročně.

§ 12.

Za hrubý výdělek osob, které dobrovolně pokračovaly v důchodovém pojištění, se považuje desetinásobek pojistného.

§ 13.

Hrubým výdělkem osob, které vykonávají souběžně dvě nebo více zaměstnání, je součet hrubých výdělků ze všech zaměstnání.

§ 14.

Hrubý výdělek osob, které mají nárok na dávky důchodového zabezpečení podle ustanovení § 3 odst. 3 zákona,*) bude určen zvláštními předpisy. Zvláštními předpisy bude pro některé skupiny zaměstnanců, u nichž toho vyžaduje zvláštní povaha jejich činnosti,**) též stanoveno, co je jejich hrubým výdělkem a která období se vylučují z období rozhodného pro výpočet průměrného ročního výdělku.

§ 15.

Průměr hrubých ročních výdělků.

Průměr hrubých ročních výdělků podle § 11 odst. 2 a § 15 odst. 1 zákona se vypočítá z výdělku, jichž důchodce dosáhl v zaměstnání vykonávaném po vzniku nároku na důchod do vzniku nároku na zvýšení důchodu, po případě z výdělků, jichž důchodce dosáhl v zaměstnání vykonávaném vždy v období 2 let, za které se přiznává zvýšení důchodu. Při výpočtu tohoto průměru se do doby, z níž se průměr vypočítává, nezahrnují období, v nichž důchodce pobíral starobní nebo invalidní důchod a nebyl současně zaměstnán.

§ 16.

Hrubý výdělek členů výrobních družstev.

O hrubém výdělku členů výrobních družstev platí přiměřeně ustanovení §§ 9 a 10 a §§ 12 a 13; do výdělku se však včítá i doplňková odměna za práci.

§ 17.

Účinnost.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1957.

Předseda:
Erban v. r.

---

*) Příklad: Důchodce vstoupil do zaměstnání dne 1. června 1953 a vykonával je do 31. července 1954 (pracoval 14 měsíců). Dne 1. dubna 1955 začal opět pracovat a zaměstnání skončil 31. ledna 1957 (pracoval 22 měsíců). Jeho hrubý výdělek činil v obou případech 900 Kčs měsíčně, t. j. 10.800 Kčs ročně. Průměrný roční výdělek pro nové vyměření důchodu se vypočítá tak, že součet výdělků dosažených od 1. ledna 1954 do 31. prosince 1956 (25.200 Kčs) se dělí 3 (tři kalendářní roky 1954, 1955 a 1956). Ke kalendářním rokům 1953 a 1957 se nepřihlíží, protože nejsou plně vyplněny zaměstnáním a jde o rok prvního vstupu do zaměstnání a o rok, v němž vznikl nárok na nové vyměření důchodu. Průměrný roční výdělek činí tedy 8400 Kčs.

**) Příklad: Žadatel o důchod měl v jednotlivých kalendářních letech tyto výdělky: 65.000, 25.000, 18,000, 40.000 a 20.000 Kčs. Průměrným ročním výdělkem je součet těchto výdělků (168.000) dělený 5, t. j. 33.600 Kčs. Pro výpočet důchodu se však bere z průměrného ročního výdělku, pokud přesahuje částku 24.000 Kčs, pouze jedna třetina, a to až do hranice 60.000 Kčs (24.000 + 1/3 z 9600). Důchod se tedy vyměří z částky 27.200 Kčs.

***) Rozmezím je den počátku účinnosti nového zákona o dani ze mzdy.

†) Rozmezím je den počátku účinnosti zákona o národním pojištění.

*) Jde o studenty vysokých škol, spisovatele, hudební skladatele, výtvarné umělce a pod.

**) Na př. domáčtí dělníci, sezónní nebo kampaňoví zaměstnanci a pod.

3.

VYHLÁŠKA

státního úřadu sociálního zabezpečení

ze dne 1. ledna 1957,

jíž se stanoví, které osoby se považují za potřebné a v jaké výši se vyměřuje sociální důchod.

Státní úřad sociálního zabezpečení stanoví v dohodě s ministerstvem financí podle § 29 zákona č. 55/1956 Sb., o sociálním zabezpečení:

§ 1.

(1) Za potřebnou ve smyslu § 29 zákona č. 55/1956 Sb., o sociálním zabezpečení, se považuje osoba, jejíž výživa není zabezpečena příjmy z vlastního majetku nebo z jiného pramene anebo z právního nároku.

(2) Výživa se zpravidla nepokládá za zabezpečenu,

a) je-li jednotlivá osoba odkázána na příjem nedosahující 250 Kčs měsíčně nebo je-li manželská dvojice (druh a družka) odkázána na příjem nedosahující 375 Kčs měsíčně; při péči o dítě (děti) zvyšují se tyto částky o výši rodinných přídavků,

b) je-li uživatel zemědělské půdy odkázán na výnos půdy jím obhospodařované nepřesahující výměru 0,5 ha, v pastvinářské nebo pícninářské oblasti 2 ha.

§ 2.

Při posuzování potřebnosti se nehledí

a) k výměnku zajištěnému na zemědělském hospodářství, jehož vlastník je členem jednotného zemědělského družstva III. nebo IV. typu nebo které bylo odevzdáno anebo přikázáno do užívání podle vládního nařízení č. 50/1955 Sb., o některých opatřeních k zajištění zemědělské výroby,

b) k výměnku ani k jiným nárokům na poskytování výživy, které je povinen plnit uživatel zemědělské půdy, jejíž výměra nepřesahuje 5 ha v oblasti řepařské, 8 ha v oblasti obilnářské, 10 ha v oblasti bramborářské a 15 ha v oblasti pastvinářské, jestliže se výměnkář (oprávněný) zřekne plnění ve výši dvou třetin,

c) k vyživovací povinnosti podle zákona o právu rodinném, jestliže by jejím plněním byla ohrožena slušná životní míra povinné osoby nebo příslušníků její rodiny,

d) k vyživovací povinnosti

aa) osob odkázaných toliko na příjem z pracovního poměru,

bb) členů jednotných zemědělskych družstev III. nebo IV. typu odkázaných na příjem z družstva včetně příjmu ze záhumenku,

cc) rolníků jednotlivě hospodařících, nepřesahuje-li výměra obhospodařované půdy 150 % výměry uvedené v písm. b),

jestliže syn (dcera) žadatele o sociální důchod poskytující mu výměnek nebo faktické zaopatření vstoupil do jednotného zemědělského družstva III. nebo IV. typu,

e) k hodnotě rodinného domku poskytujícího pouze vlastníku a jeho rodinným příslušníkům nezbytné bydlení; oceňuje se tu toliko hodnota bydlení.

§ 3.

Pro účely této vyhlášky je rozhodná výměra pozemků, která je podle obecných předpisů podkladem pro stanovení vyměřovacího základu pro pojistné důchodového pojištění.

§ 4.

Potřebnost se posuzuje vždy též se zřetelem na to, zda žadatel o sociální důchod (poživatel sociálního důchodu) bydlí na venkově či v městě, jaké má výdělečné možnosti, jaké jsou jeho celkové sociální a rodinné poměry, jakož i na to, zda jeho pohledávky z právního nároku lze vydobýt. Za potřebné se však zpravidla považují rodiče, kteří byli převážně výživou odkázáni na syna (dceru), s nímž žili ve společné domácnosti, jestliže tento jejich živitel zemřel, a osoby starší 25 let, které pro trvalé poškození zdraví, jež nastalo před započetím pravidelné pracovní činnosti, nebo pro vrozené vady jsou trvale neschopny pracovat.

§ 5.

(1) Sociální důchod pro jednotlivou osobu se zpravidla poskytne v částce doplňující její jiný pravidelný příjem na 250 Kčs [§ 1 odst. 2 písm. a)], avšak nejméně v částce 85 Kčs měsíčně.

(2) Manželské dvojici (druhu a družce), jestliže manželé (druh a družka) žijí ve společné domácnosti a splňují oba podmínky pro přiznání sociálního důchodu, se poskytne důchod společný, a to zpravidla v částce doplňující jiný pravidelný příjem obou na 375 Kčs [§ 1 odst. 2 písm. a)], avšak nejméně v částce 130 Kčs měsíčně.

(3) V případech hodných zvláštního zřetele mohou být sociální důchody vyměřeny vyššími částkami než 190 Kčs měsíčně pro jednotlivou osobu a 285 Kčs pro manželskou dvojici (druha a družku).

§ 6.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1957.

Předseda:
Erban v. r.

4.

VYHLÁŠKA

státního úřadu sociálního zabezpečení

ze dne 1. ledna 1957,

o péči o osoby se změněnou pracovní schopností.

Státní úřad sociálního zabezpečení stanoví v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady a s Ústřední radou odborů podle §§ 66 a 74 zákona č. 55/1956 Sb., o sociálním zabezpečení:

Úvodní ustanovení.

§ 1.

Účelem péče státu o osoby se změněnou pracovní schopností je pomáhat těmto osobám ke zlepšení jejich hmotných poměrů a k rozvoji jejich kulturního života a vytvářet předpoklady, aby se mohly podílet na budovatelské práci našeho lidu.

§ 2.

Stát prostřednictvím orgánů sociálního zabezpečení pečuje podle této vyhlášky o osoby se změněnou pracovní schopnosti zejména tím, že

a) jim poskytuje pomoc při volbě povolání, jež by s ohledem na zdravotní stav a pracovní kvalifikaci mohly vykonávat;

b) pro ně vyhledává vhodná pracovní (učební) místa v závodech a na jejich přání je umisťuje do zaměstnání;

c) jim umožňuje získat cestou přípravy pro povolání odborné předpoklady pro výkon zaměstnání, v němž by se mohly pracovně uplatnit;

d) sleduje, zda jejich pracovní uplatnění nebo jejich příprava pro povolání jsou uspokojivé, a pomáhá odstraňovat překážky, které jim brání, aby se přizpůsobily pracovním podmínkám;

e) jim poskytuje ochranu při rozvazování pracovních (učebních) poměrů;

f) poskytuje jim a jejich rodinným příslušníkům v odůvodněných případech hmotné zabezpečení v době před pracovním umístěním a po dobu přípravy pro povolání.

Pojem osoby se změněnou pracovní schopností.

§ 3.

(1) Osobami se změněnou pracovní schopností jsou osoby, které pro trvalé poškození zdraví mají podstatně omezený výběr zaměstnání.

(2) Za trvalé poškození zdraví se považuje vrozená nebo získaná tělesná, smyslová neb duševní vada či chorobný stav, o nichž lze podle poznatků lékařské vědy předpokládat, že potrvají déle než rok.

(3) Podstatně omezený výběr zaměstnání má osoba, která

a) není schopna vykonávat dosavadní zaměstnání, nýbrž je schopna vykonávat jen jiné přiměřené zaměstnání méně kvalifikované, nebo

b) není schopna vykonávat dosavadní zaměstnání, nýbrž je schopna vykonávat jiné zaměstnání jen po předchozí zvláštní přípravě pro povolání, nebo

c) je schopna vykonávat dosavadní či jiné přiměřené zaměstnání jen za zvlášť ulehčených pracovních podmínek, nebo

d) je schopna vykonávat dosavadní zaměstnání, avšak je s tím pro ni spojeno značné ztížení obecných životních podmínek.

(4) U osob, u nichž k trvalému poškození zdraví došlo ještě před započetím pravidelné pracovní činnosti, jakož i u osob s vrozenými vadami se podstatně omezeným výběrem zaměstnání rozumí, že mohou nastoupit zaměstnání a je vykonávat jen

a) po předchozí zvláštní přípravě pro povolání, nebo

b) za zvlášť ulehčených pracovních podmínek, nebo

c) za cenu značně pro ně ztížených obecných životních podmínek.

(5) U mladeže s trvalým poškozením zdraví po dosažení věku, v němž končí povinná školní docházka, se podstatně omezeným výběrem zaměstnání rozumí též, nedovoluje-li jí těžká zdravotní vada přípravu nebo odborné vzdělání pro většinu kvalifikovaných povolání.

(6) O tom, zda jde o osobu se změněnou pracovní schopností, rozhoduje odbor sociálního zabezpečení rady okresního národního výboru na podkladě posudku vydaného posudkovou komisí sociálního zabezpečení.

§ 4.

Za osoby se změněnou pracovní schopností se vždy pokládají, mohou-li vykonávat nějaké výdělečné zaměstnání:

a) poživatelé důchodů invalidních a částečných invalidních;

b) poživatelé důchodů invalidních a částečných invalidních při pracovním úrazu;

c) poživatelky důchodu vdovského a důchodu manželky z důvodu vlastní invalidity;

d) poživatelé důchodů úrazových poskytovaných podle předpisů platných do 31. 12. 1956, pokud snížení výdělečné schopnosti činí alespoň 50 %;

e) invalidé, kterým byly přiznány zaopatřovací požitky podle zákona č. 164/1946 Sb., o péči o vojenské a válečné poškozence a oběti války a fašistické persekuce, za snížení výdělečné schopnosti dosahující alespoň 45 %;

f) poživatelé důchodů odpočivných a invalidních, poskytovaných podle zákona č. 89/1952 Sb., o důchodovém zaopatření příslušníků ozbrojených sil;

g) poživatelé důchodů sociálních;

h) poživatelé důchodů starobních;

i) osoby starší 65 let.

Výběr pracovních míst pro osoby se změněnou pracovní schopností.

§ 5.

(1) Odbor sociálního zabezpečení rady okresního národního výboru provádí v závodech za účasti zá-

stupce vedení závodu výběr pracovních míst pro osoby se změněnou pracovní schopností, aby zjistil, na kterých pracovních místech se tyto osoby mohou uplatnit a za jakých podmínek.

(2) Zástupci vedení závodů a závodní lékaři jsou povinni poskytnout odboru sociálního zabezpečení rady okresního národního výboru při provádění výběru pracovních míst pomoc a podporu.

(3) S výsledky výběru pracovních míst seznámí odbor sociálního zabezpečení rady okresního národního výboru do 3 dnů po jeho skončení závod, v němž byl výběr proveden.

Zajišťování pracovních (učebních) míst pro osoby se změněnou pracovní schopností.

§ 6.

(1) Pracovní místa pro osoby se změněnou pracovní schopností se zajišťují každoročně plánem pracovních míst pro osoby se změněnou pracovní schopností, který sestavuje odbor sociálního zabezpečení rady krajského národního výboru a předkládá jej radě krajského národního výboru ke schválení.

(2) Odbor sociálního zabezpečení rady okresního národního výboru rozepisuje na jednotlivé závody v okrese plán pracovních míst schválený pro okres radou krajského národního výboru a předkládá tento rozpis radě okresního národního výboru ke schválení. Rozpis schválený radou okresního národního výboru je pro závody závazný.

(3) Plán pracovních míst pro osoby se změněnou pracovní schopností se sestavuje podle výledků výběru pracovních míst s přihlédnutím k očekávané potřebě těchto míst pro osoby, které mají být umístěny, a se zřetelem na možnosti přípravy osob se změněnou pracovní schopností pro vhodná povolání.

(4) Do plnění plánu pracovních míst pro osoby se změněnou pracovní schopností se započítávají ta místa, jež byla obsazena nově přijatými osobami se změněnou pracovní schopností, pokud tyto osoby na nich setrvají.

§ 7.

(1) Na učební (pracovní) místa vvhražená pro mládež s těžkými zdravotními vadami nesmějí závody provádět nábor zdravé mládeže a tuto mládež přijímat bez souhlasu odboru pracovních sil rady okresního národního výboru.

(2) Mládeží se pro účely této vyhlášky rozumějí osoby mladistvé po dosažení věku, v němž končí povinná školní docházka, do dokonaného 18. roku.

Pracovní uplatnění osob se změněnou pracovní schopností a jeho ochrana.

§ 8.

(1) Odbor sociálního zabezpečení rady okresního národního výboru pomáhá osobám se změněnou pracovní schopností, které se chtějí pracovně uplatnit, a to umisťováním do pracovního poměru nebo doporučováním jejich přijetí za členy výrobních nebo jednotných zemědělských družstev. Odbor sociálního zabezpečení rady okresního národního výboru se při tom opírá o návrh posudkové komise sociálního zabezpečení na vhodné pracovní uplatnění osoby se změněnou pracovní schopností se zřetelem na její zdravotní stav a pracovní kvalifikaci.

(2) Umisťovat osoby se změněnou pracovní schopností do pracovního poměru v jednotných zemědělských družstvech lze jen, pokud je to v souladu se stanovami družstva. O přijetí osoby se změněnou pracovní schopností za člena výrobního nebo jednotného zemědělského družstva rozhodne příslušný orgán družstva na svém nejbližším jednání.

§ 9.

(1) Závody jsou povinny účinně pomáhat tomu, aby osoby se změněnou pracovní schopností se skutečně mohly pracovně uplatnit.

(2) Závody jsou proto zejména povinny

a) zaměstnávat osoby se změněnou pracovní schopností způsobem, odpovídajícím jejich zdravotním možnostem, pracovním schopnostem a kvalifikaci;

b) při náboru pracovních sil pro nejdůležitější hospodářská odvětví uvolňovat z pracovního poměru fysicky zdatné pracovníky především z pracovišť, vhodných pro osoby se změněnou pracovní schopností;

c) přednostně zadávat domáckou, příležitostnou a jinou podobnou práci osobám se změněnou pracovní schopností.

§ 10.

(1) Závody jsou povinny zlepšovat a udržovat pracovní podmínky a zařízení na pracovištích tak, aby osoby se změněnou pracovní schopností mohly být zaměstnávány při normální pracovní výkonnosti a aby jim byla práce co nejvíce usnadněna.

(2) Náklady spojené s nezbytnou úpravou pracovišť pro osoby se změněnou pracovní schopností jdou na vrub závodu.

§ 11.

(1) Závod, v němž je vhodné pracovní místo pro osobu se změněnou pracovní schopností, nemůže odmítnout uzavření pracovního (učebního) poměru s takovou osobou jen s poukazem na její zdravotní stav, jestliže druh práce a ostatní pracovní podmínky jsou pro ni podle rozhodnutí odboru sociálního zabezpečení rady okresního národního výboru na základě posudku posudkové komise sociálního zabezpečení vhodné vzhledem k jejím schopnostem.

(2) Odmítne-li závod v rozporu s ustanovením odstavce 1 přijmout do zaměstnání osobu, kterou mu doporučí odbor sociálního zabezpečení rady okresního národního výboru, může mu tento odbor přijetí této osoby uložit.

§ 12.

(1) Závody jsou povinny hlásit ihned odboru sociálního zabezpečení rady okresního národního výboru uvolněná pracovní místa, jež byla při výběru pracovních míst označena za vhodná pro osoby se změněnou pracovní schopností, a pracovní místa, jež

se uvolnila skončením pracovního (učebního) poměru osoby se změněnou pracovní schopností. Závody současně oznámí odboru sociálního zabezpečení rady okresního národního výboru, zda potřebují uvolněné pracovní místo pro některého ze svých zaměstnanců, který následkem úrazu nebo nemoci pozbyl schopnosti vykonávat dosavadní zaměstnání (§ 13).

(2) Povinnost hlásit uvolněná pracovní místa se netýká případů, kdy k uvolnění místa došlo se souhlasem odboru sociálního zabezpečení rady okresního národního výboru (§ 14 odst. 2) nebo skončením pracovního poměru poživatele starobního důchodu anebo osoby starší 65 let.

(3) Nedoporučí-li odbor sociálního zabezpečení rady okresního národního výboru během 10 dnů závodu na místo, jež se uvolnilo, vhodnou osobu se změněnou pracovní schopností, je závod oprávněn toto místo obsadit podle svého uvážení.

§ 13.

Pozbude-li zaměstnanec následkem úrazu nebo nemoci schopnosti vykonávat zaměstnání, které dosud zastával, je závod povinen jej přeřadit na jeho žádost na takové pracovní místo, kde druh požadované práce a pracovní podmínky jsou pro něj vhodné vzhledem k jeho schopnostem.

§ 14.

(1) Ochrana osob se změnou pracovní schopností při rozvázání jejich pracovních (učebních) poměrů se týká zaměstnanců, kteří

a) byli do závodu umístěni jako osoby se změněnou pracovní schopností;

b) dosáhli věku rozhodného pro přiznání nároku na starobní důchod;

c) pozbyli následkem úrazu nebo nemoci schopnosti ku práci, požadované na pracovním místě, které dosud zastávali.

(2) Závody mohou s právní účinností rozvázat pracovní (učební) poměr se zaměstnanci uvedenými v odstavci 1 jen po předchozím souhlasu odboru sociálního zabezpečení rady okresního národního výboru.

§ 15.

(1) Při rozhodování o návrzích na udělení souhlasu k rozvázání pracovního (učebního) poměru přihlíží odbor sociálního zabezpečení rady okresního národního výboru zejména

a) k možnostem odstranění překážek, které brání dalšímu trvání pracovního (učebního) poměru zaměstnance;

b) k sociálním poměrům zaměstnance;

c) k tomu, jak závod plní plán pracovních míst pro osoby se změněnou pracovní schopností a svou povinnost poskytnout osobám se změněnou pracovní schopností možnost pracovního uplatnění;

d) k možnosti opatřit zaměstnanci vhodné a přiměřené zaměstnání v jiném závodě.

(2) Odbor sociálního zabezpečení rady okresního národního výboru udělí souhlas k rozvázání pracovního (učebního) poměru, nelze-li na závodu spravedlivě žádat, aby zaměstnance dále zaměstnával.

§ 16.

Souhlasu odboru sociálního zabezpečení rady okresního národního výboru podle § 14 odst. 2 není třeba

a) při rozvazování pracovních poměrů se zaměstnanci provozu ve veřejné dopravě;

b) v případech, kdy pracovní poměr končí uplynutím doby, na kterou byl sjednán;

c) u všech státních zaměstnanců podle § 2 zákona č. 66/1950 Sb., o pracovních a platových poměrech státních zaměstnanců, v případech, kdy se zaměstnanec dopustil takového jednání, že ho nelze považovat za státně spolehlivého nebo že jeho neprodlené propuštění je v zájmu udržení pracovní kázně podle povahy věci nezbytně nutné;

d) u soudců a prokurátorů podle soudcovského zákona č. 67/1956 Sb. v případech, kdy jim kárný soud uložil trest propuštění.

Příprava osob se změněnou pracovní schopností pro povolání.

§ 17.

(1) Závody jsou povinny provádět v závodních školách práce přípravu pro nová povolání vlastních zaměstnanců (členů družstva), jejichž pracovní schopnost se následkem úrazu nebo nemoci změnila, takže nemohou vykonávat dosavadní zaměstnání nebo povolání, pro něž se odborně připravili. K tomuto cíli mohou být u velkých závodů zřizovány na základě dohody státního úřadu sociálního zabezpečení s příslušným ústředním úřadem závodní výcvikové dílny pro osoby se změněnou pracovní schopností.

(2) Závody jsou povinny podle doplňkové potřeby kvalifikovaných pracovních sil stanovit přiměřený počet pracovních míst, která v rámci plánu pracovních míst pro osoby se změněnou pracovní schopností obsadí těmito osobami, a poskytnout těmto osobám přípravu pro povolání.

(3) Závody jsou povinny věnovat v závodních školách práce zvláštní péči zvyšování kvalifikace osob se změněnou pracovní schopností a umožňovat jim, aby se v nejkratší době mohly podrobit učňovským nebo kvalifikačním zkouškám z příslušného oboru.

(4) Náklady spojené s přípravou pro povolání osob se změněnou pracovní schopností prováděnou podle odstavců 1 až 3 jdou na vrub závodu.

§ 18.

Mládeži s těžkými zdravotními vadami, která je schopna připravovat se pro povolání v učebním nebo pracovním poměru spolu s mládeží zdravou, musí závody poskytnout tuto přípravu přednostně.

§ 19.

(1) Pokud toho vyžaduje potřeba pracovního umisťování osob se změněnou pracovní schopností,

umožňuje se těmto osobám, aby se pro vhodné povolání odborně připravily výcvikem nebo školením. Přípravu pro povolání navrhují posudkové komise sociálního zabezpečení, lze-li důvodně očekávat, že po úspěšném skončení této přípravy bude možno osobu se změněnou pracovní schopností umístit na pracovní místo odpovídající získané kvalifikaci.

(2) Přípravu osob se změněnou pracovní schopností pro povolání umožňuje nebo organisuje odbor sociálního zabezpečení rady okresního národního výboru; výcvikové kursy celostátního nebo krajského významu organisuje odbor sociálního zabezpečení rady krajského národního výboru.

§ 20.

(1) Příprava osob se změněnou pracovní schopností pro jednoduchá povolání se provádí formou výcvikových kursů v případech, kdy

a) povaha a rozsah poškození zdraví osob se změněnou pracovní schopností znemožňují provádět takovou přípravu na pracovištích nebo ve výcvikových dílnách v závodech, nebo

b) může započít již v průběhu léčby a účelně na ni navazovat, nebo

c) je to z jiných důvodů účelné.

(2) Při organisování výcvikových kursů v odborných léčebných ústavech jsou tato zařízení povinna poskytnout odboru sociálního zabezpečení rady krajského nebo okresního národního výboru potřebnou pomoc a spolupráci.

§ 21.

(1) Pro povolání, jež vyžadují soustavné odborné přípravy v trvání nejméně jednoho roku, se v případech, kdy povaha a rozsah poškození zdraví vyžadují zvláštní výchovnou péči a zvláštní výcvikové zařízení, tato příprava poskytuje ve výcvikových střediscích.

(2) Výcviková střediska pro osoby se změněnou pracovní schopností zřizuje, provozuje a spravuje odbor sociálního zabezpečení rady okresního národního výboru.

§ 22.

(1) Odbor sociálního zabezpečení rady okresního národního výboru hradí náklady, které si vyžádá příprava osob se změněnou pracovní schopností pro povolání ve výcvikových kursech nebo ve výcvikových střediscích, pokud provedení úhrady některých těchto nákladů nebude vyhraženo odboru sociálního zabezpečení rady krajského národního výboru.

(2) K částečné úhradě nákladů na ubytování a stravování ve výcvikovém středisku se od účastníků výcviku vybírá podle jejich hospodářských poměrů poplatek až do výše Kčs 300,— měsíčně.

§ 23.

(1) Státní úřad sociálního zabezpečení stanoví v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady a s Ústřední radou odborů bližší podmínky, za nichž lze provádět přípravu osob se změněnou pracovní schopností pro povolání ve výcvikových střediscích, a význam úspěšného absolvování této přípravy pro platové (mzdové) zařazení osob se změněnou pracovní schopností.

(2) Státní úřad sociálního zabezpečení takto zejména stanoví

a) povolání, pro něž je možno tuto přípravu provádět;

b) délku, odbornou a výchovnou náplň této přípravy;

c) předběžné vzdělání a jiné předpoklady pro poskytnutí této přípravy;

d) způsob ukončení této přípravy závěrečnými a kvalifikačními zkouškami;

e) vydání dokladů o kvalifikaci (výuční list, vysvědčení a pod.), získané úspěšným absolvováním této přípravy.

(3) Ustanovení odstavců 1 a 2 platí přiměřeně i pro výcvikové kursy, pokud toho povaha kursu bude vyžadovat.

Hmotné zabezpečení osob se změněnou pracovní schopností a jejich rodinných příslušníků.

§ 24.

(1) Odbor sociálního zabezpečení rady okresního národního výboru je povinen poskytnout osobě se změněnou pracovní schopností, jestliže projednání jejího pracovního umístění se závody trvá déle než 15 dní, peněžitý příspěvek před umístěním.

(2) Peněžitý příspěvek před umístěním se poskytuje ode dne, kdy osoba se změněnou pracovní schopností se přihlásila u odboru sociálního zabezpečení rady okresního národního výboru o zaměstnání, do dne, který odbor sociálního zabezpečení sjednal se závodem nebo družstvem pro její nastoupení.

(3) Peněžitý příspěvek před umístěním se poskytuje

a) u poživatelů částečných invalidních důchodů ve výši rozdílu mezi plným a částečným invalidním důchodem, nejvýše však v částce Kčs 300,— měsíčně;

b) u ostatních osob nejvýše v částce Kčs 400,— měsíčně, jestliže jejich výživa není jinak dostatečně zajištěna.

§ 25.

(1) Osobám se změněnou pracovní schopností, které z podnětu nebo se souhlasem odboru sociálního zabezpečení rady okresního národního výboru se podrobují přípravě pro povolání, poskytuje tento odbor v odůvodněných případech peněžitý příspěvek po dobu výcviku.

(2) Při provádění výcviku na pracovišti nebo ve výcvikových dílnách v závodech činí výše peněžitého příspěvku po dobu výcviku rozdíl mezi 100 % základního úkolového tarifu podle státního katalogu prací v pracovní třídě příslušného povolání, pro niž se osoba se změněnou pracovní schopností připravuje, a odměnou za vykonanou práci po připočtení případného důchodu nebo nemocenského.

(3) Účastníkům výcvikových kursů, pokud nepobírají dávky nemocenského pojištění nebo pokud jim není po dobu kursu poskytováno bezplatné zaopatření, se příspěvek po dobu výcviku poskytuje ve výši peněžitého příspěvku před umístěním.

(4) Osobám se změněnou pracovní schopností, kterým je po dobu přípravy pro povolání ve výcvikovém kursu nebo ve výcvikovém středisku poskytováno bezplatné zaopatření a které nepobírají dávky nemocenského pojištění, se příspěvek po dobu výcviku poskytuje ve výši Kčs 100,— měsíčně.

§ 26.

Poskytování peněžitého příspěvku po dobu výcviku se zastaví, jestliže osoba se změněnou pracovní schopností neplní během přípravy pro povolání řádně své povinnosti.

§ 27.

Osobám se změněnou pracovní schopností poskytne odbor sociálního zabezpečení rady okresního národního výboru v odůvodněných případech náhradu nutných výloh spojených s přípravou pro povolání (na př. jízdné, náklady na ubytování a stravování, učební pomůcky, pracovní oděv a pod.), pokud nehradí některé tyto výlohy přímo pořadateli výcviku nebo školení.

§ 28.

Rodinným příslušníkům osob se změněnou pracovní schopností, které se ucházejí o pracovní umístění nebo které se podrobují přípravě pro povolání z podnětu nebo se souhlasem odboru sociálního zabezpečení okresního národního výboru, může tento odbor poskytnout hmotné zabezpečení až do výše Kčs 200,— měsíčně na každého příslušníka. Podmínkou je, aby rodinný příslušník osoby se změněnou pracovní schopností byl na ni odkázán výživou.

§ 29.

Hmotné zabezpečení osob se změněnou pracovní schopností a jejich rodinných příslušníků poskytuje odbor sociálního zabezpečení rady okresního národního výboru příslušný podle místa trvalého pobytu osoby se změněnou pracovní schopností.

§ 30.

Předchozí ustanovení o hmotném zabezpečení osob se změněnou pracovní schopností a jejich rodinných příslušníků se nevztahují na mládež s trvalým poškozením zdraví.

Společná ustanovení.

§ 31.

(1) Pověření zaměstnanci orgánů sociálního zabezpečení a pověření členové posudkových komisí sociálního zabezpečení jsou oprávněni vstupovat do závodů a na jednotlivá pracoviště v nich, pokud je toho třeba pro plnění úkolů v úseku péče o osoby se změněnou pracovní schopností.

(2) Závody jsou povinny vydat osobám pověřeným podle odstavce 1 zvláštní povolení ke vstupu, pokud je pověřené osoby k výkonu své funkce potřebují.

(3) Osoby pověřené podle odstavce 1 jsou povinny dbát předpisů o zachování státního, hospodářského nebo jiného tajemství a zachovat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se při výkonu své funkce dověděly.

§ 32.

Závody podle této vyhlášky se rozumějí všechny hospodářské, rozpočtové a jiné organisace.

§ 33.

Státní úřad sociálního zebezpečení v dohodě s ministerstvem národní obrany může stanovit při provádění péče o osoby se změněnou pracovní schopností ve vojenských útvarech a jiných zařízeních vojenské správy (vojenských posádkových správách) odchylky od ustanovení této vyhlášky.

Účinnost.

§ 34.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1957.

Předseda:
Erban v. r.

ÚŘEDNÍ SDĚLENÍ

Z ministerstva zdravotnictví.

Výzkumný ústav endokrinologický v Praze, zřízení.

Na základě usnesení vlády ze dne 10. července 1956 zřizuje ministerstvo zdravotnictví podle § 1 zákona č. 14/1955 Sb. s účinností od 1. ledna 1957 **Výzkumný ústav endokrinologický** se sídlem v Praze 2-Nové Město, Národní tř. č. 8.

Ústav vznikne z dosavadního endokrinologického oddělení fakultní polikliniky Ústředního národního výboru hlavního města Prahy.

Náměstek ministra:
Dr. **Lukáš** v. r.

———

Sbírka zákonů republiky Československé.

Dne 17. prosince 1956 byla vydána 29. částka obsahující:

pod č. 54. Zákon o nemocenském pojištění zaměstnanců.

Cena Kčs 1,80.

Dne 18. prosince 1956 byla vydána 30. částka obsahující:

pod č.: 55. Zákon o sociálním zabezpečení. — 56. Nařízení o nemocenském a důchodovém pojištění členů jednotných zemědělských družstev a o důchodovém pojištění jednotlivě hospodařících rolníků a jiných osob samostatně hospodařících. — 57. Nařízení o nemocenském pojištění a důchodovém zabezpečení členů výrobních družstev.

Cena Kčs 3,10.

*

Dne 19. prosince 1956 byla vydána 31. částka obsahující:

pod. č.: 58. Zákon o náhradě škody za pracovní úrazy a o náhradě nákladů léčebné péče a dávek nemocenského pojištění a důchodového zabezpečení. — 59. Zákon, kterým se mění a doplňuje zákon o důchodové dani družstev a jiných organisací.

Objednávky vyřizuje administrace Sbírky zákonů, Praha, Malá Strana, Tržiště 9. Telefon 498-41 až 49. Účet Státní banky československé 149-5320.

Vydavatel: Ministerstvo vnitra — **Tiskne:** Knihtisk, národní podnik, základní závod 01 v Praze, Malá Strana, Karmelitská č. 6. — **Redakce a administrace:** Praha, Malá Strana, Tržiště č. 9, Telefon č. 498-41—49. — Předplatné na celý rok Kčs 60.—, na půl roku Kčs 30.—, na čtvrt roku Kčs 15. Předplácet lze na dobu nejméně čtvrt roku vždy jen od 1. každého měsíce. — Zrušení odběru uznává se jen ke konci každého měsíce, nejpozději 8 dní před stanoveným datem. — Frankované reklamace se uznávají jen, dojdou-li do 8 dnů po vydání reklamovaného čísla. — Účet Státní banky čs. 149—5320. — Novinová sazba povolena poštovním úřadem Praha 022, č. 313-347-Be-55. — **Dohlédací poštovní úřad Praha 022.**